

УТВРЂИВАЊЕ ЦАРИНСКЕ ВРЕДНОСТИ ПРИВРЕМЕНО УВЕЗЕНЕ РОБЕ НА КОЈУ СЕ ВРШИ ОБРАЧУН И НАПЛАТА УВОЗНИХ ДАЖБИНА

Царинска вредност привремено увезене робе утврђује се, у складу са ставом 1. члана 49. Царинског закона, применом чл. 40. до 45. тог закона.

С обзиром на то да роба која је предмет привременог увоза остаје власништво иностране фирме-испоручиоца и да уступање те робе на употребу, коришћење или друго располагање не представља продају чак и ако је уговором, када је реч о привременом увозу робе у закуп, предвиђена могућност куповине, то се вредност за привремено увезену робу, не може утврдити на основу трансакцијске вредности те робе (члан 39. Царинског закона).

Поштујући прописани редослед метода царинског вредновања, царинска вредност привремено увезене робе утврђује се на основу:

1. трансакцијске вредности истоветне робе продате за извоз у Србију и извезене у исто или приближно исто време као и роба која се вреднује (члан 40. Царинског закона);

2. трансакцијске вредности сличне робе продате за извоз у Србију и извезене у исто или приближно исто време као и роба која се вреднује (члан 41. Царинског закона);

3. цене по којој се истоветна или слична увезена роба продаје у Србији, умањене за трошкове и издатке који настају у нашој земљи после увоза, као што су: уобичајена провизија која је плаћена или која треба да се плати или уобичајеног увећања ради остваривања добити и покрића општих трошкова продаје, затим уобичајени трошкови превоза и осигурања робе и увозне и друге дажбине, које се плаћају у Србији приликом увоза или продаје робе (члан 43. Царинског закона);

4. обрачунате вредности која представља збир трошкова насталих у иностранству, као што су: вредност материјала употребљеног у производњи и трошкови производње увезене робе, износ уобичајене добити и општих трошкова при продаји робе, као и трошкови превоза, утовара, истовара, трошкови руковања у вези са превозом робе и трошкови осигурања (члан 44. Царинског закона), и

5. расположивих података о ценама истоветне или сличне робе, уз примену предходно наведених метода уз мања одступања, а у недостатку података за утврђивање царинске вредности уз флексибилнију примену претходно прописаних метода царинског вредновања може се користити било које разумно средство, као што су ценовници, каталози, понуде, огласи, мишљење експерата и сл. (члан 45. Царинског закона).

Утврђивање царинске вредности увезене робе у закуп или лизинг

За робу која се увози по основу закупа или лизинга, као специфичног вида привременог увоза, а за коју царинска вредност не може да се утврди на један од напред наведених начина, иста се утврђује у складу са ставом 2. члана 49. Царинског закона, и то:

1. ако је уговором о закупу или лизингу предвиђена могућност куповине, на основу понуђене цене за куповину робе, односно на основу укупног износа који треба да се плати за робу да би прешла у власништво закупопримца, под условом да је та цена у складу са одредбама Царинског закона које се односе на трансакцијску цену, или

2. ако уговором о закупу или лизингу није предвиђена могућност куповине, царинску вредност чини износ закупнине за уговорени период закупа односно лизинга, по потреби усклађеног са одредбама чл. 46. и 47. тог закона.